

Fricz Tamás: „Wir sind eins”, azaz: egyek vagyunk – mondják a németek

2014 július 29. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A napokban német nyelvterületen jártam, s reggelente belepillantottam az ottani tévécsatornába. Az ARD nevű közszolgálati tévé visszatérő mottója: wir sind eins – vagyis: (mi, németek) egyek vagyunk.

Ezzel szemben mi legfeljebb azt írhatnánk ki: mi, magyarok, nagyon különböz?ek vagyunk. És itt van a kutya elásva.

Nem el?ször járok Németországban, figyelem, mi lehet a kiemelked? gazdasági, politikai, kulturális, és legújában – vagyis ismét – [labdarúgásbeli sikereik](#) titka. Sok-sok év után immáron ki merem jelteni: legfontosabb titkuk az összetartás.

A mély, gyökeres, valóságos és naponta tetten érhet? összetartás. És ez, nevezzük nevén a gyereket – liberálisok most forduljanak el – nem más, mint a nemzeti összetartás. Mindez azért is furcsa lehet liberális és baloldali olvasóimnak, mert azt gondolhatják az utóbbi tíz-húsz harminc év felszínes tapasztalatai alapján, hogy Németország is átment azon a számukra kedves agymosáson, amit a neoliberais paradigma, a globalitás, a kozmopolitizmus, a kisebbségek többség fölé állítása, az 1989-es washingtoni konszenzus (liberalizáció, dereguláció, privatizáció), a nemzettudat háttérbe szorítása, az entertainment (globális, üres szórakozás) stb. jelenítenek meg.

És kár is lenne tagadni: Németország az utóbbi évtizedekben látszólag valóban behódolt a neoliberais-globális paradigmának. Például emlékszem arra, hogy a 2006-os németországi labdarúgó vb idején a német médiumokban azon vitatkoztak, vajon helyes-e, hogy a berlini, hamburgi, müncheni stb. utcákon hajtó autók szinte mindegyikére kit?zik a fekete-vörös-arany trikolt a német úrvezet?k. Nem nacionalizmus ez? – kérdezték maguktól, s óvatosságra intették egymást.

Ugyanakkor kár lenne tagadni: ha valamelyik országnak, akkor Németországnak valóban csínján kellett-kell bánnia a nacionalizmussal. Hitler és a náciizmus borzalma után egyetlen egyet nem tehettek a németek: a nemzeti érzésekre nem hivatkozhattak és nem apellálhattak. Ezt várta el t?lük – joggal – a világ és a nemzetközi közvélemény. És ennek az elvárásnak ?k meg is feleltek évtizedeken át, egészen napjainkig.

S?t, az utóbbi évtizedekben túl is kompenzáltak: a nemzeti beszédmódot felváltották a (neo)liberais beszédmóddal, a patriotizmust a globális szemlélettel. A vezet? globális pénzügyi és gazdasági körök, a nemzetközi politikai és gazdasági szervezetek, az Egyesült Államok és Izrael b?szén és megnyugodva bólogattak: ez igen, mi így szeretünk téged, Németország! Csakhogy, barátaim, nem ilyen egyszer? a helyzet a németekkel kapcsolatban.

A németek nem Hitlerrel kezd?dtek és nem is Hitlerrel vég?dnek. A németeknek 1933 el?tt is volt történelmük és 1945 után is van történelmük.

A németek pontosan tudták és elfogadták, hogy a náciizmus után b?nh?dniük kellett. Megtették, amit elvárt t?lük a világ.

De közben és most is: egyek maradtak. Azt mondják és azt állítják magukról, hogy ?k neoliberálisok, s valóban, a felszínen nemcsak a szocdemek és a zöldek, hanem a kereszténydemokraták is gyakran liberális „szövegeket” nyomnak – például az EU-ban is (sajnos gyakran a mi kárunkra).

Ám közben – a liberalizmus narrációja mögött – a legkeményebben érvényesítik a nemzetállami érdekeiket gazdaságban, politikában, kereskedelemben, kultúrában, sportban, mindenben. Igen, liberálisok – is. De totálisan nemzetiek. Egyek. „Wir sind eins.”

És ez természetes számukra. Nem kell a nemzeti összetartozásukat megmagyarázni. Nem kell népi-urbánus vitákat folytatniuk. Nem kell zsidó-magyar, zsidó-keresztény konfliktusokat kezelniük. Nem beszélnek arról, hogy miért németek, kik a németek, kik a hazafiak. Nem beszélnek és MAGYARÁznak a nemzeti identitásról, hanem az bennük van. Egyek vele.

És ezért képesek együttm?ködni. Mert egy németnek természetes, hogy a másik németet meghallgatja, bólogat, és hozzátesz valamit. B?vítik, tágítják egymás tudását, kiegészítik azt. A németek a tudományos tanulmányokat úgy hívják: Beitrag – azaz, magyarul: hozzájárulás. ?k a meglév? közös tudásukat ?rzik, hozzátesznek, s ha egyikük hozzátesz, azt hozzájárulásnak nevezik, és a közös tudásuk részévé teszik.

Megfigyeltem a beszédmódjukat: ha az egyik kifejt valamit, a másik figyelmesen hallgatja, majd így válaszol: neked ebben és ebben igazad van, de ebben és ebben nem.

EZ EGY KÖVETKEZMÉNYEK NÉLKÜLI ORSZÁG?!

Meggyőződésem, hogy a politológus nem attól lesz tárgyilagos, ha távol tartja magát minden értéktől, és úgymond „semleges” marad.

Ebben az esetben ugyanis minden esemény, személy, jelenség azonos szintre kerül, s akkor Merkel, Obama, Hitler és Sztálin ugyanannak a semleges elemzésnek egyenrangú tárgyai.

Ellenkezőleg: a politológus alapértékekből indul ki, olyan közös alapértékekből, mint a szabadság, a demokrácia, az erkölcs és a nemzet.

Ha e kiindulópontokból elemez, értékel, kritizál, akkor marad tárgyilagos.

És nagyon fontos, hogy ne csak a hatalom felé forduljon, hanem a honpolgárok, a civilek felé is – sőt egyre inkább az utóbbiak, a demokrácia bázisa felé.

És mivel a politológus a közösség ügyeinek megértésén fáradozik, rendelkezik olyan többlet-tudással, amelyet a közjó érdekében a közösség felé tárhat.

És mi is van nálunk, felebarátaim?

Nézzük meg a kommentrovatainkat, nem kell más. Brutálisan, csírájában, gyilkos módon csesszük (mondhatnám más szóval is, ami itt kifejez?bb lenne) le egymást. Azonnal, kíméletlen, kegyetlenül és szadista módon. Nálunk nem „hozzájárulás” (a közös tudáshoz) az, amit a honfitársunk mond, hanem valami, aminek az írmagját is ki kell irtani. Tízmillió (már annyi se) Nagy Arc országa vagyunk. Hova jutottunk?

Mi nem egyek vagyunk – hanem: „wir sind allein”. Egyedül vagyunk. És külön.

És most kérdezlek benneteket, emberek-bajtársak: mikor változik meg ez és hogyan? Válaszoljatok!

Fricz Tamás - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló